

Sygn. akt II Ka 754/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Zamościu II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Urszula Zwolak (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Sak

SR Paweł Tobała (s.del.)

Protokolant: st.sekr.sąd. Krystyna Duras

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Krzysztofa Borka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 roku

sprawy **J. R.**

oskarżonego z art.286§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Biłgoraju

z dnia 18 czerwca 2014 r. sygn. akt II K 619/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art.91§2 kk, zaś z podstaw tych eliminuje art.85 kk i art.86§1 kk oraz art.85 kk i art.86§2 kk ;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy ;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt II Ka 754/14

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne:

Sąd Rejonowy w Biłgoraju wyrokiem z dnia 18 czerwca 2014 roku wydanym w sprawie IIK 619/13 uznał oskarżonego **J. R.** winnym tego, że:

I. w dniu 3 lipca 2012 r. w K., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził pełnomocnika firmy PHU (...) w błąd co do osoby sprzedającego oraz co do zamiaru dostarczenia 10 sztuk zamówionych kajaków przez co doprowadził PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 złotych, wpłaconych jako zaliczka za zamówiony towar, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k.

II. w dniu 16 lipca 2012 r. w K., województwa (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu w celu użycia za autentyczną podrobił fakturę VAT P. w ten sposób, że podając się za A. R. właściciela nieistniejącej firmy PHU (...) na tym dokumencie podrobił podpis w/w i tym samym wprowadził przedstawiciela T. (...) Sp. zoo. z siedzibą w G. w błąd co do osoby przyjmującego zamówienie oraz zamiaru dostarczenia 10 sztuk kajaków z akcesoriami, przyczepki do ich przewozu i dwóch rowerów wodnych przez co doprowadził w/w spółkę w dniu 25 lipca 2012 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.000 złotych wpłaconych jako zaliczka na zamówiony towar, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w dniu 16 września 2012 r. w K., województwa (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu, w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci umowy zlecenia w ten sposób, że na umowie tej w miejscu zleceniodawcy podpisał się imieniem i nazwiskiem brata A. R., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. (...) a następnie tak podrobiony dokument przesłał zleceniodawcy J. K. i tym samym wprowadził w błąd co do osoby zleceniobiorcy i zamiaru dostarczenia dwóch przyczep do przewozu kajaków przez co doprowadził J. K. w dniu 21 września 2012 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000 złotych, wpłaconych jako zaliczka na zamówiony towar, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., ustalając, iż czyny z pkt II i z pkt III stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to:

- za czyn z pkt I na mocy art. 286 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. oskarżonego skazał na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

- za czyny z pkt II i III na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. skazał oskarżonego na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

- na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 2 k.k. orzeczone jednostkowe kary grzywien połączył i jako łączną wymierzył oskarżonemu karę 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

- na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres 5 lat;

- na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkód z pkt I, pkt II i z pkt III w całości poprzez :

- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego: PHU (...) kwoty 5.000 złotych;

- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. K. kwoty 3.000 tysiące złotych;

- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. kwoty 7.000 tysięcy złotych;

- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 690 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację w tej sprawie wywiódł Prokurator Rejonowy w Opolu Lubelskim. Na podstawie art. 425 § 1 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i w oparciu o przepisy art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

I. obrazę prawa karnego materialnego a mianowicie art. 91 § 2 k.k. poprzez niezastosowanie tego przepisu w podstawie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny za przypisane oskarżonemu przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz innego przestępstwa;

II. obrazę prawa materialnego a mianowicie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. poprzez ich niesłuszne zastosowanie jako podstawy wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności podczas gdy zasady orzekania kary łącznej za przypisane oskarżonemu przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz innego przestępstwa określa wyłącznie art. 91 § 2 k.k.;

III. obrazę prawa materialnego a mianowicie art. 85 k.k. i art. 86 § 2 k.k. poprzez ich niesłuszne zastosowanie jako podstawy wymiaru kary łącznej grzywny podczas gdy zasady orzekania kary łącznej za przypisane oskarżonemu przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz innego przestępstwa określa wyłącznie art. 91 § 2 k.k..

Podnosząc te zarzuty skarżący wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny orzeczonej wobec J. R. przepisów art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 86 § 2 k.k. i wskazanie jako podstawy art. 91 § 2 k.k.

Uzasadnienie prawne:

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest w pełni trafna i zasadna, zarówno w zakresie sformułowanych zarzutów, jak też co do wniosku apelacyjnego.

Na wstępie należy wskazać, że ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny nie budzi wątpliwości ani stron procesu – w tym zakresie wyrok nie został przez strony zaskarżony, ani też Sądu Okręgowego, który po szczegółowej analizie uznaje, iż ustalenia faktyczne zostały oparte na całokształcie zgromadzonego materiału dowodowego, prawidłowo zgromadzonego oraz ocenione zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym. Również prawidłowo Sąd Rejonowy ustalił, że czyny II i III przypisane oskarżonemu zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k..

Jedyne uchybienie jakiego dopuścił się Sąd Rejonowy to podnoszona w zarzutach apelacyjnych obraza przepisów prawa materialnego w postaci orzeczenia na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary łącznej pozbawienia wolności i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 2 k.k. kary łącznej grzywny, obejmujących kary jednostkowe orzeczone za przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za inne przestępstwo. Prawidłową podstawą orzeczenia kar łącznych w takiej sytuacji procesowej jest jedynie art. 91 § 2 k.k., bowiem:

Oczywiste jest, że skoro art. 85 k.k. określa zasady orzekania kary łącznej w przypadku, gdy sprawca popełnił przypisane mu przestępstwa w ich realnym zbiegu, a art. 91 § 2 k.k. dotyczy sytuacji, w której sprawca popełnił w warunkach określonych w art. 85 k.k. dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 art. 91 k.k. lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, to powołanie w podstawie prawnej wymiaru kary łącznej art. 85 k.k. i art. 91 § 2 k.k. jest wadliwe. (...) W takiej sytuacji, podstawą prawną wymiaru kary łącznej winien być art. 91 § 2 k.k. i tylko ten przepis należy powoływać, konstruując wyrok. Określa on jednoznacznie, jak należy postępować w razie zbiegu ciągu przestępstw i innego przestępstwa i dlatego też zbędne jest wskazywanie jako podstawy prawnej wymiaru kary łącznej również art. 86 § 1 k.k., bo zasady orzekania kary łącznej w takiej sytuacji są określone w art. 91 § 2 k.k.. (wyrok SA w Lublinie z dnia 30 maja 2006 roku, IIAKa 126/06, opubl. Prok. i Pr.-wkł. 2007/2/14).

Podzielając powyżej przetoczony pogląd prawny, Sąd Okręgowy, zgodnie z wnioskiem apelacji, zmienił wyrok w ten sposób, że z jednej strony wyeliminował z podstawy prawnej orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny odpowiednio przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 85 k.k. i art. 86 § 2 k.k., a z drugiej strony, za podstawę prawną orzeczenia o tychże karach łącznych przyjął art. 91 § 2 k.k..

Analiza akt sprawy wykazała, że ani w sposobie procedowania, ani też w treści wyroku i jego uzasadnienia Sąd Okręgowy nie stwierdził uchybień, które podlegałyby korekcie odwoławczej, a w szczególności nie zaistniały

bezwzględne przyczyny odwoławcze sformułowane w art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.. W związku z powyższym, Sąd odwoławczy utrzymał wyrok w mocy w pozostałym zakresie, tzn. poza zakresem zmian opisanymi powyżej.

Ponieważ apelacja swoim zakresem objęła część wyroku dotyczącą orzeczenia o karze, Sąd Okręgowy dokonał analizy i oceny trafności wymiaru kar i środków karnych wymierzonych oskarżonemu J. R.. W ocenie Sądu kary pozbawienia wolności i grzywny, zarówno jednostkowe jak i kary łączne zostały orzeczone w rozmiarach uwzględniających dyrektywy art. 53 k.k., a w szczególności są one adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu przestępstw. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił oraz ocenił okoliczności wpływające na wymiar kary, zarówno te które są łagodzące jak i te zaostrzające wymiar kary. Orzeczone kary nie są przede wszystkim rażąco surowe. Strony nie kontestowały ich.

Orzeczenie o kosztach sądowych zostało oparte na treści art. 624 § 1 k.p.k. – Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stosując zasadę słuszności, bowiem oskarżony w żaden sposób nie wpłynął na konieczność przeprowadzenia tego postępowania. Wydatkami postępowania, Sąd Okręgowy obciążył Skarb Państwa stosując art. 626 § 1 k.p.k..

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.